

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/58/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8217010127
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8217010127.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a JUDr. Mariána Mačuru na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.02.2020 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného Y. T. proti rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/54/2017 zo dňa 12.03.2019.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/54/2017 zo dňa 12.03.2019 bol obžalovaný Y. T. uznaný vinným zo spolupáchateľstva zločinu krádeže podľa § 20 k § 212 ods. 1, 4 písm. a) Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- po predchádzajúcej vzájomnej dohode s už odsúdenými T. K. nar. XX.X.XXXX, I. U. nar. XX.X.XXXX, G. U. nar. XX.X.XXXX a L. W. nar. X.X.XXXX v úmysle uskutočniť výber finančnej hotovosti z dvoch vkladných knižiek vedených na meno Y. Z. s vkladmi v sume 355.183,40 Sk číslo účtu (XXXXXXXXXXXX/XXXX) a v sume 475.846,30 Sk (číslo účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX), zo dňa 4. 3. 2007 o 16.00 hod. stretol G. U. a L. W., na ul. A. U. č. XX v X. s Y. T., ktorý im navrhol, či G. U. a L. W. sú schopní uskutočniť výber z uvedených vkladných knižiek, kde následne G. U. sa telefonicky dohodol s I. U., že zabezpečí osobu, ktorá by mohla uskutočniť výber peňazí z týchto vkladných knižiek, pričom I. U. zabezpečil T. K., ktorý následne dňa 5. 3. 2007 o 15.22 hod. sa výberom pokúsil odcudziť finančnú hotovosť v Slovenskej sporiteľni, a. s. Bratislava, pobočka Bardejov /ďalej len Slovenská sporiteľňa/ na Radničnom námestí č. 22 v Bardejove z vkladných knižiek vedených v Slovenskej sporiteľni na meno Y. Z., nar. XX.X.XXXX v X., trvalé bytom X. časť T. č. XX s vkladmi v sume 355.183,40 (číslo účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX) a v sume 475.846,30 Sk číslo účtu (XXXXXXXXXXXX/XXXX), avšak bez žiadneho výsledku, nakoľko pracovníkom Slovenskej sporiteľne mu bol uvedený pokus o výber finančnej hotovosti vo výške 831.029,70 Sk zamietnutý,

za čo mu bol podľa § 212 ods. 4 Tr. zákona a § 56 ods. 1 Tr. zákona uložený peňažný trest vo výmere 1000,- eur a podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad marenia výkonu uloženého trestu mu bol uložený aj náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne dňa 25.03.2019 proti výroku o vine a treste z dôvodu, že žiadnymi dôkazmi nebolo preukázané, aby mal k dispozícii vkladné knižky na meno Y. Z. a teda ak tieto nemal, prečo by mal žiadať L. W. a G. U., aby uskutočnili z nich výber. Žiadnymi dôkazmi nebolo preukázané, že pozná osobu Y. Z., tohto nikdy nevidel a nikdy nemal k dispozícii jeho vkladné knižky a žiadny dôkaz nepreukazuje, že vkladné knižky mal od Y. Z. on. Žiadne dôkazy sa nezaoberajú skutočnosťou, kto a kedy získal vkladné knižky od Y. Z. a ani samotný Y. Z., pokiaľ ešte žil, ho neoznačil za osobu, ktorá by od neho vkladné knižky mala získať a jeho ako osobu nepoznal. Žiadnymi dôkazmi nebolo preukázané, že sa dňa 04.03.2007 o 16,00 hod. stretol so U. a W.. Takéto stretnutie sa ani nemohlo uskutočniť, pretože dňa 04.03.2007, kedy bola nedeľa, bol s manželkou

a švagrom v Košiciach na nákupe v obchodnom centre Optima. Pamätal si to preto, lebo 26.02. má jeho švagor narodeniny a keďže to bol pondelok, narodeniny oslavoval s kamarátmi v piatok a v nedeľu boli spolu v Košiciach. Obaja svedkovia T. T. i T. R. jeho výpoveď potvrdili. L.. W. svoje výpovede menil, pretože v prvotnej výpovedi pred vyšetrovateľom tvrdil, že vkladné knižky mu mal odovzdať na ulici A. U. za prítomnosti G.. U.. Pred súdom už uvádzal, že mu mal dať vkladné knižky na ul. Grešáka pri kostole, ale iba jemu a teda o G.. U. už nič nevypovedal. Aj L.. W. v prvej výpovedi vypovedal, že 04.03., keď mu mal dať knižky, tak z nich uskutočnil výber a až následne, keď ho upozornil vyšetrovateľ, že v tento deň bola nedeľa, zmenil dátum na 05.03., čo bolo v pondelok. Ani jeden z menovaných nepreukázali, že sa stretli, to tvrdili len vo výpovedi v prípravnom konaní a v konaní pred súdom nevypovedali, lebo uznali svoju vinu. Ďalší dvaja spoluobžalovaní U. a K. jasne vypovedali, že ho vôbec nepoznajú a že im vkladné knižky nedával. Celé obvinenie jeho osoby je len vykonštruované na základe výpovede L.. W. a G.. U. a nie je ničím podložené. Preto navrhol z dôvodu, že v skutkových zisteniach sú nejasnosti a tieto sú neúplné, ako aj že sa súd nevysporiadal s rozpormi, napadnutý rozsudok zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku a jeho spod obžaloby oslobodiť podľa § 285 písm. c) Tr. poriadku.

Odvolanie osobne odôvodnil aj obžalovaný, pričom v dôvodoch poukázal na to, že sa mu kladie za vinu odcudzenie vkladných knižiek, ale on skutok nemohol spáchať, pretože sa stal 05.03.2007 o 15.22 hod. v Slovenskej sporiteľni v Bardejove pokusom o výber finančnej hotovosti z vkladných knižiek, pričom ich krádež nahlásená majiteľom sa mala stať od 05.03.2007 od 11.00 hod. do 06.03.2007 do 07.00 hod.. Ako teda mohol previesť na H.. U. vkladné knižky 04.03.2007 o 16.00 hod., keď do 05.03.2007 do 11.00 hod. majiteľ vkladné knižky mal, čo je potvrdené jeho výpoveďou. Svoju nevinu dokazoval, dňa 04.03.2007 sa v Bardejove nenachádzal, bol s rodinou v obchodnom centre Optima v Košiciach a to od 08.00 hod. rána do 20.00 hod. večera s manželkou, maloletým synom a so švagrom, ktorí to svojou výpoveďou aj potvrdili. Medzi obžalovanými a ním nebol žiadny telefonický záznam. Ostatní obžalovaní ho od začiatku krivo obvinili a preto žiadal o preskúmanie celého prípadu.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania obžalovaným ako osobou na to oprávnenou krajský súd nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku postupom podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolačný súd v rámci svojho prieskumu v prvom rade posudzoval procesný postup konajúceho súdu, pretože pokiaľ by tento nebol v súlade so zákonom, nemohol by byť podkladom pre zákonné rozhodnutie. Z obsahu predloženého spisového materiálu vyplynulo, že obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, mal možnosť navrhovať dôkazy a vyjadriť sa k už vykonaným dôkazom, mal možnosť predkladať argumentáciu ohľadne skutkových zistení a právne hodnotenie vykonaného dokazovania, čo využil prostredníctvom svojho obhajcu na poslednom hlavnom pojednávaní, keďže sa ho osobne nezúčastnil, pretože vykonanie hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti navrhol sám. Aj keď na hlavnom pojednávaní nebol prítomný ním zvolený obhajca, právo na obhajobu nebolo porušené, hoci sa obžalovaný pre svoju neprítomnosť nemohol vyjadriť k zmene osoby obhajcu, pretože v plnomocenstve zo dňa 19.02.2008, ktorým splnomocnil Y.. P. na obhajobu v tejto trestnej veci, súhlasil, aby splnomocnený advokát ustanovil za seba zástupcu (primerane II. ÚS 305/2019).

Konajúci súd vykonal dôkazy v súlade s pravidlami stanovenými procesným predpisom a preto o ne mohol opierať svoje skutkové zistenia. Medzi také dôkazy nesporne patria aj výpovede T.. K., I.. U., G.. U. a L.. W. v procesnom postavení svedka. Ak vec obž. Y.. T. bola vylúčená na samostatné konanie zo spoločného konania, v tomto vylúčenom konaní menovaní nemali vôbec postavenie obvinených, preto pri výsluchu im muselo byť priznané postavenie svedkov. Toto procesné postavenie by im bolo priradené aj v prípade, pokiaľ by vypovedali v spoločnom konaní po tom, ako by u nich trestné stíhanie právoplatne skončilo skôr ako u obž. Y.. T.. Je potrebné si uvedomiť, že právoplatným rozhodnutím o skončení trestného stíhania u teraz už odsúdených T.. K., I.. U., G.. U. a L.. W. zaniklo u nich procesné postavenie obžalovaných a preto v prípade potreby ďalšieho ich výsluchu by už nemohli vypovedať ako obžalovaní, ale len ako svedkovia. Preto záver konajúceho súdu, že výpovede svedkov T.. K., I.. U., G.. U. a L.. W. nie sú použiteľné, nie je správny a ich výpovede považuje odvolací súd za procesne účinné dôkazy. Dôkazná situácia bola v odvolacom konaní doplnená prečítaním listín, ktoré konajúci

súd opomenul oboznámiť, čo ale nezmenilo vo vzťahu k obžalovanému dôkaznú situáciu zásadným spôsobom.

Zabezpečené dôkazy boli konajúcim súdom vyhodnotené v súlade so zásadou uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. poriadku. Skutočnosť plynúce z výsledkov vykonaného dokazovania konajúci súd totiž vyhodnotil starostlivo a logicky vo vzájomných súvislostiach a preto jeho skutkové závery považuje za správne. Aj keď obžalovaný popiera spáchanie trestného činu, z trestnej činnosti ho usvedčuje predovšetkým svedok L. W., ktorého obžalovaný kontaktoval za účelom výberu finančných prostriedkov z vkladných knižiek a ktoré mu aj za týmto účelom predložil. Spôsob odovzdávania vkladných knižiek bol verifikovaný ďalšími zúčastnenými na tomto konaní a to svedkami G. U. a I. U., ktorí zabezpečovali ďalšiu osobu k výberu vkladu z vkladných knižiek, a svedkom T. K., ktorý osobne uskutočňoval výbery z vkladných knižiek. Tieto mu boli odovzdané krátko pred výberom neďaleko pobočky nachádzajúcej sa na Radničnom námestí v Bardejove.

Obžalovaný namietal, že nebolo preukázané, že mal vkladné knižky poškodeného Y. Z. k dispozícii, avšak táto námietka nie je opodstatnená, pretože z výsluchov svedkov L. W. a G. U. vyplýva, že práve obžalovaný bol tou osobou, ktorá odovzdávala vkladné knižky za účelom výberu finančných prostriedkov z nich. Ak obžalovaný v ďalšom namietal, že on nepoznal osobu Y. Z., ktorý bol vlastníkom vkladných knižiek, táto okolnosť nie je podstatnou pre posúdenie jeho konania, podstatným totiž je, že sporné vkladné knižky obžalovaný mal vo svojej dispozícii a hoci vedel, že mu nepatria, snažil sa zabezpečiť výber finančných prostriedkov z nich prostredníctvom tretích osôb. Toto zistenie postačuje na preukázanie úmyslu obžalovaného prisvojiť si cudziu vec tým, že sa jej zmocní, pretože dispozícia s vkladnými knižkami a organizovanie výberu finančných prostriedkov z nich je konaním smerujúcim k dokonaniu prečinu krádeže, ku ktorému nedošlo nezávislé od vôle osôb zúčastnených na tomto konaní, pretože peňažný ústav mal podmienku pre výbery z vkladných knižiek len za účasti ich majiteľov, resp. ich splnomocnencov. Aj keď by sa javilo vhodným objasniť aj spôsob získania vkladných knižiek z domu poškodeného Y. Z., čo dával do pozornosti obžalovaný, pre uznanie viny zo žalovaného zločinu postačujú aj zistenia plynúce z výsledkov dokazovania. Ak obžalovaný poukazuje, že dňa 04.03.2007 nemohlo dôjsť k odovzdaniu vkladných knižiek ďalším osobám, pretože sa nachádzal na nákupoch v Košiciach, k tomu je potrebné uviesť, že k stretnutiu malo dôjsť až v popoludňajších hodinách, okolo 16,00 hod., čo by zodpovedalo aj návratu obžalovaného domov z Košíc v popoludňajších hodinách. Je totiž málo uveriteľné a nelogické, aby sa obžalovaný spolu so svojou manželkou a 2,5-ročným dieťaťom zdržiavali v nákupnom centre v Košiciach od skorých dopoludňajších hodín do večera a to vzhľadom na potreby maloletého dieťaťa. I keď svedkovia T. T. a T. R. potvrdili jeho výpoveď, vzhľadom na odstup času si podľa názoru odvolacieho súdu ani nemohli pamätať na konkrétne udalosti tohto sporného dňa, pretože svedkyňa T. T. vypovedala minimálne pol roka po spáchaní skutku a svedok T. R. takmer rok. Okrem toho sa tieto výpovede javia ako účelové i z dôvodu, že obaja menovaní svedkovia si spomenuli na konkrétny dátum dňa, kedy boli spoločne s obžalovaným na nákupoch, aj po uplynutí 12 rokov, hoci táto udalosť nebola pre nich zvlášť významná, pritom si nepamätali časové údaje o odchode a príchode z nákupov a bližšie ani nepopisovali priebeh tohto dňa. Je nevierohodným i to, aby sa s malým dieťaťom vo veku 2,5 roka už od 08,00 hod. ráno zdržiavali v nákupnom centre, hoci obchody otvárajú až o 09,00 hod., pritom do Košíc museli cestovať z Bardejova. To svedčí o tom, že udalosti, ktoré sa podľa nich mali stať, majú naučené. Je faktom i to, že poškodený Y. Z. tvrdil, že k odcudzeniu vkladných knižiek malo dôjsť z 05.03.2007 na 06.03.2007, avšak vzhľadom k tomu, že výber sa realizoval dňa 05.03.2007 o 15,22 hod., toto jeho tvrdenie nezodpovedá realite. Ani táto nezrovnalosť v dátumoch, kedy malo dôjsť k odcudzeniu vkladných knižiek z domu poškodeného Y. Z. nespochybňuje hodnotený skutkový dej, pretože výber vkladu je preukázaný dňa 05.03.2007, pričom poškodený Y. Z., ako to vyplýva zo zápisnice o jeho výsluchu zo dňa 30.11.2007, vypovedal k odcudzeniu vkladných knižiek po 8 mesiacoch vo veku 81 rokov, z čoho možno usudzovať na to, že si konkrétny deň odcudzenia nepamätal.

Ustálené skutkové okolnosti aj napriek absencii namietanej skutočnosti, že obžalovaný odovzdal vkladné knižky poškodeného Y. Z. iným osobám za účelom výberu vkladu z nich, postačujú na naplnenie znakov objektívnej stránky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu krádeže v štádiu pokusu, keďže k jeho dokonaniu nedošlo. Konanie obžalovaného Y. T., ktorý v úmysle uskutočniť výber finančnej hotovosti z dvoch vkladných knižiek sa stretol s ďalšími osobami, aby prostredníctvom nich zaobstaral osobu na tento výber a ktoré takúto osobu reálne zabezpečili a tá sa pokúsila vybrať vklady, zodpovedá konaniu bezprostredne smerujúcemu k prisvojeniu si cudzej veci tým, že sa jej zmocní a spôsobí ním značnú škodu, pričom k spôsobeniu následku nedošlo nezávislé od jeho vôle. Ako to už bolo vyššie uvedené,

obžalovaný vedel, že vkladné knižky mu nepatria, pretože boli na iné meno, a poškodený sa vyjadril, že mu tieto boli odcudzené. Okrem toho aj z konania obžalovaného, ktorý žiadal iné osoby o výber vkladov z vkladných knižiek, resp. o zabezpečenie osôb na takýto účel, logicky vyplýva záver o úmysle zmocniť sa cudzích vkladov a súčasne vyhnúť sa zodpovednosti za protiprávne konanie. Preto právne posúdenie skutku podľa § 14 ods. 1 k § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zákona účinného v čase spáchania skutku (od 01.08.2019 došlo k zmene ustanovenia § 212) zodpovedá zákonu, včítane použitia okolnosti podmieňujúcej vyššiu trestnú sadzbu „spôsobí ním značnú škodu“, pretože konanie smerovalo k výberu vkladov, ktoré boli vo výške 831.029,70 Sk (27.585,13 eur). Konanie obžalovaného napĺňa aj formu spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, pretože pokus žalovaného zločinu bol spáchaný spoločným konaním viacerých páchatel'ov, pričom obžalovaný sa na ňom podieľal nielen zadovážením vkladných knižiek, ktorá skutočnosť nie je uvedená v skutkových zisteniach a vyplýva z výpovedí svedkov, ale aj zabezpečením osoby, ktorá by z vkladných knižiek urobila výbery vkladov.

Námietky obžalovaného smerujúce k bezdôvodnému obvineniu jeho osoby zo strany svedkov, už odsúdených, nepovažoval odvolací súd za opodstatnené. Z vykonaného dokazovania nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali tvrdenia menovaných svedkov T. K., I. U., G. U. a L. W. astných na skutku. Ak aj menovaní svedkovia vypovedali rozdielne v detailoch priebehu skutkového deja, toto považuje odvolací súd za bežné, vzhľadom na odstup času od spáchania skutku, podstatným ale je, že rovnako vypovedali k rozhodným okolnostiam, ktorými sú zabezpečovanie osoby na výber vkladov a predloženie vkladných knižiek obžalovaným. Okrem toho z dôkaznej situácie nevyplýva žiadna skutočnosť, pre ktorú by mali už odsúdení za prerokovaný skutok viniť aj obžalovaného.

V rámci prieskumného konania odvolací súd zistil, že uložený peňažný trest vo výmere 1.000,- eur nezodpovedá ustanoveniu § 34 ods. 6 Tr. zákona, podľa vety druhej ktorého za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody, ak tento zákon neustanovuje inak.

Za zločin krádeže podľa § 212 ods. 4 Tr. zákon účinný do 31.12.2016 umožňoval uloženie sankcie odňatia slobody na tri roky až desať rokov. Táto trestná sadzba opodstatňovala uloženie trestu odňatia slobody a nie alternatívneho peňažného trestu. Pre absenciu odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného odvolací súd nemohol napraviť toto pochybenie konajúceho súdu. Na druhej strane odvolací súd ale tiež konštatuje, že takto uložený trest by mohol byť akceptovateľným, pokiaľ by sa vnímal ako účinný prostriedok nápravy za porušenie čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pretože trestná vec obžalovaného Y. T. nebola prejednaná a rozhodnutá v primeranej lehote. Právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je jedným zo základných atribútov spravodlivého konania a trestné stíhanie obžalovaného po dobu 12 rokov od vzniesenia obvinenia dňa 13.02.2008 za prerokovaný skutok spáchaný 04.03.2007, o ktorom bolo právoplatne rozhodnuté 12.02.2020, určite nie je dobou zodpovedajúcou uvedenej požiadavke. Uložený peňažný trest by sa tak mohol vnímať ako zadosťučinenie za porušenie práva obžalovaného na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov v zmysle čl. 13 Dohovoru.

Obžalovanému bol ustanovený aj náhradný trest odňatia slobody na jeden rok v prípade, ak by výkon uloženého peňažného trestu chcel úmyselne zmať, čo zodpovedá ustanoveniu § 57 ods. 3 Tr. zákona.

So zreteľom na uvedené zistenia a právne úvahy z nich plynúce odvolací súd uzavrel, že námietky obžalovaného voči výroku o vine sú neopodstatnenými, a keďže nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého rozsudku v jeho prospech ani v jeho ďalších výrokoch odvolanie obžalovaného zamietol ako nedôvodné.

jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.